

Salate

CUPRINS

ACADEMIA BARILLA

SALATE

Salată de portocale

Salată de sparanghel

Salată de avocado, portocale, pepene și căpșuni

Salată de varză cu caise uscate și alune

Salată de răut cu aromă de citrice

Salată de muguri de soia, morcovi și pepene verde

Salată de porumb cu legume proaspete

Salată de măslini verzi

Salată de cartofi

Salată de făină, radicchio și ananas

Salată de grepfrut roz cu spanac și nuci

Salată de sezon în coșuri de pâine crocantă

Salată de dovlecei cu mentă

Salată de vară cu fasole Lima

Salată mixtă cu ananas și pepene galben

Salată mixtă cu fasole verde

Pinzimonio

Bob cu falcă de porc

Radicchio cu speck

Salată cu măr, pui și focaccia prăjită

Salată de pui cu oțet balsamic și semințe de pin

Salată de vițel cu sos de miere și susan

Mix de salate cu speck și zmeură

Caponata cu macrou

Salată de somon afumat cu fenicul

Salată de ton cu fasole

Salată Mimoza cu păstrăv

Salată Niçoise

2	Salată grecească	68
	Salată de anghinare cu parmezan	70
8	Salată cu brânzetură asortate	72
12	Salată cu brânză Pecorino, bob și șuncă de Parma	74
14	Salată de cereale cu ierburi aromatice și legume	76
16	Salată cu paste în stil Margherita	78
18	Salată de paste cu pepene galben	80
20	Salată de paste cu sparanghel și șuncă de Parma	82
22	Salată de paste în stil Sardinia cu ton, dovleci și ardei grași	84
24	Salată de paste din făină integrală cu avocado, pui, roșii și porumb	86
26	Salată de primăvară cu orez	88
28	Salată de paste sedanini cu mere verzi, stafide și migdale	90
30		
32	Index ingrediente	92

>Editată de
ACADEMIA BARILLA

Fotografi
ALBERTO ROSSI

Rețete
CHEF MARIO GRAZIA
CHEF LUCA ZANGA

Texte
MARIAGRAZIA VILLA

Coordonare editorială
Academia Barilla
CHATO MORANDI
ILARIA ROSSI
REBECCA PICKRELL

Grafică
PAOLA PIACCO

SALATE

Trăiți experiența unui preparat bogat în arome, culori, texturi și gusturi. Cu intuiție și creativitate puteți combina o varietate de ingrediente pentru a vă transforma salata într-o sărbătoare a simțurilor. O salată inspirată poate transmite chiar bucuria de a împărtăși o masă împreună. În bucătăria italiană, salata este considerată nu numai o mâncare vegetariană – unde un singur ingredient sau o combinație de ingrediente, de obicei crude, dar și gătite și servite calde, pot fi savurate cu un strop de sare, ulei și oțet sau zeamă de lămâie. Salata reprezintă totodată, în sensul cel mai larg, orice preparat rece asezat ca atare, care nu conține neapărat legume, sau în care ele apar doar pentru a garnisi preparatul ori pentru a-i da aromă.

Pasiunea Italiei pentru aceste mâncăruri antice datează de pe vremea romanilor: chiar dacă se delectau mai mult cu carne, pește, brânzeturi și pâine, ei nu neglijau bogăția grădinilor lor de legume. Salatele – asezonate din plin și cu un gust picant caracteristic – erau servite în timpul banchetelor pentru a stimula apetitul. În Evul Mediu, la mare preț era carnea, mai ales cea de vânăt, și în special pe mesele bogăților. Abia în perioada

Renașterii, salatele – preparate din legume și îmbogățite cu fructe, ulei, semințe, flori, ierburi aromatice și ingrediente îndrăznețe – au ajuns în vogă ca preparat central și fastuos, creații ale unor mari bucătari.

În ce privește aromele, salata este destul de simplă. Dar, în ce privește prepararea ei, trebuie să aplicați câteva trucuri pentru a vă asigura că acele arome se întrepătrund și sunt într-o perfectă armonie. Întâi, gândiți-vă la combinația de ingrediente care vor alcătui salata. Pentru un începător, este recomandabil să respecte rețeta, pentru ca produsul final să nu ajungă un talmeș-balmeș. Mai târziu, după ce ați câștigat experiență, puteți adăuga o notă personală – este important ca ingredientele să se completeze între ele, pentru ca fiecare să scoată în evidență calitatea celorlalte.

Folosiți un castron de salată corespunzător. Ar trebui să fie suficient de lat și de adânc pentru a putea amesteca ușor salata. Din ce material ar trebui să fie ustensilele de bucătărie? Conservatorii preferă lemnul, argumentând că este cel mai potrivit pentru legume. Cei mai practici optează pentru sticlă sau ceramică, deoarece aceste materiale nu prezintă

dezavantajul de a absorbi mirosurile sau grăsimile și nu sunt afectate de oțet. Cele mai bune tacâmuri cu care se servește salata sunt cele din sticlă, lemn sau os.

Am ales 40 de rețete de salată bazate pe tradițiile Italiei (sau *Bel Paese*, „frumoasa țară”, cum o numesc italienii) și selecționate de Academia Barilla, centrul internațional dedicat conservării și promovării gastronomiei italienești. Am inclus salate preparate din legume, cum ar fi clasica Pinzimonio, apoi am trecut la salate având la bază orezul, cerealele sau pastele, în care apar de obicei și vegetale, brânzeturi, leguminoase și diverse condimente. Există apoi salate cu pui, în care carne este fiartă și răcită, apoi tăiată în bucăți mici și amestecată cu alte ingrediente. Uneori, vedeta principală este peștele, cum ar fi salata cu somon afumat și fenicul; sau leguminoasele, ca în salatele cu năut, fasole sau bob. Există chiar salate din fructe, ca cea din bucătăria siciliană, preparată din portocale, în care sosul este mai degrabă picant decât dulce, realizat din sare, ulei și oțet sau zeamă de lămâie.

Dacă salata conține legume proaspete sau gătită, ea poate fi servită ca garnitură la un fel principal de mâncare alcătuit din carne sau pește. Dacă este o salată mixtă,

inclusiv nu numai vegetale ca ingrediente, ci și proteine ca leguminoase, brânzeturi sau mezeluri, ea poate fi servită ca un antreu delicios sau poate constitui o masă în sine, în special în lunile de vară sau în pauzele de prânz. Toate salatele „speciale”, adică cele ale căror ingrediente principale sunt altele decât legumele, pot fi servite în funcție de ce anume sugerează principalul lor ingredient. De exemplu, o salată din grâu spelta poate fi cu succes loc de primul fel, în timp ce o salată de pui sau de ton poate fi considerată felul principal. Salatele de acest gen pot fi servite și ca antreuri dacă sunt ușoare.

Majoritatea salatelor selectate în acest volum sunt italienești datorită inspirației lor creațoare și produselor regionale specifice. Deși unele dintre rețetele prezentate își au originea în alte regiuni culinare, cum ar fi salata Niçoise și salata grecească, ele au fost totuși alese deoarece au devenit comune în bucătăria italiană și fiindcă se remarcă prin aceeași calitate excelentă a ingredientelor crude, un echilibru subtil între tradiție și inovație și, peste toate, un spirit convivial. O astfel de bucurie – atât de contagioasă și de italiană – face din fiecare salată un eveniment ce nu trebuie ratat.

SALATĂ DE PORTOCALE

LIBRIS

Timp de preparare: 30 de minute Dificultate: redusă

4 PORTII

2 portocale, preferabil Tarocco

zeama de la 1 lămâie

1 andivă

3 1/2 linguri (50 ml) ulei de măslini extra-virgin

sare și piper după gust

Curățați portocalele de coajă și de pielă albă din interior cu un cuțit ascuțit și aruncați cojile. Desprindeți feliiile din membrana lor și scoateți sâmburii deasupra unui vas, păstrând zeama scursă.

Bateți cu telul zeama de lămâie, zeama de portocale, uleiul de măslini și un vîrf de cuțit de sare și piper. Amestecați feliiile de portocală cu sosul de lămâie și serviți pe un pat de frunze de andivă.

